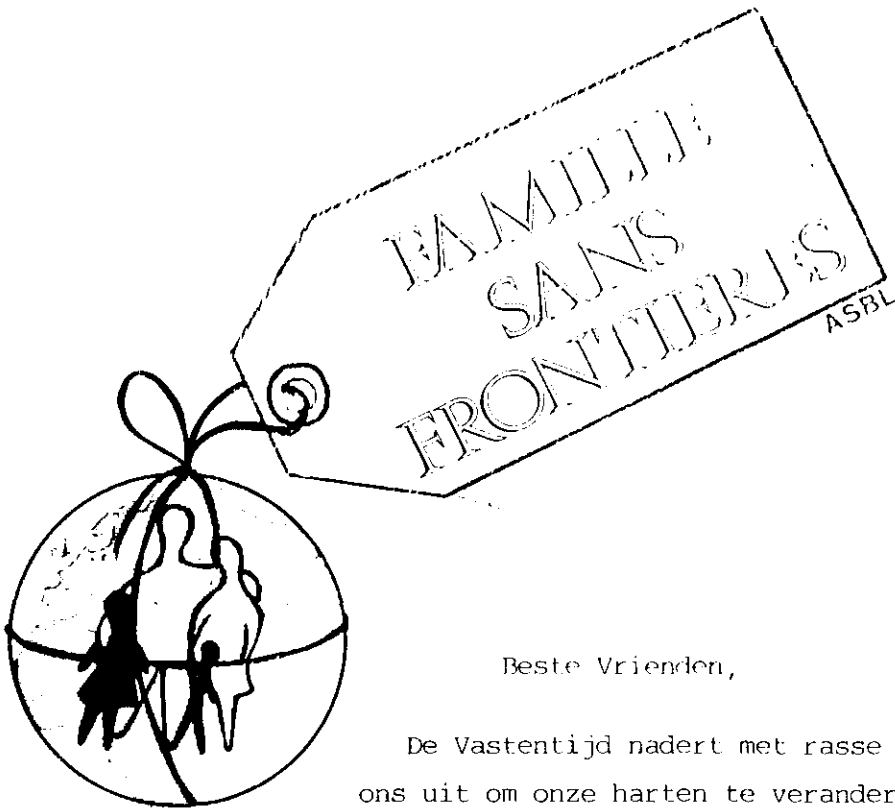

N° 27
maart 1991

NL

Bulletin trimestriel

Beste Vrienden,

De Vastentijd nadert met rasse schreden. Deze periode nodigt ons uit om onze harten te veranderen...onze harten veranderen... onmogelijk, zonder zijn blik...zijn gehoor...zijn gewoonten te veranderen.

Zijn we niet allen verstomd van hetgeen we deze laatste weken hebben meegemaakt? deze laatste maanden? Het luisteren, het dialogeren, het wederkerig respekteren, het tolereren, het recht doen zegevieren...wij hebben kunnen waarnemen dat, indien deze waarden met de voeten worden getreden, het oorlog is...een oorlog die verwoest en die ruïneert. Al dit doet ons nadenken en onze handelingen herzien alsook onze wederkerige relaties...het is een oproep tot waakzaamheid, een oproep tegen onrecht en tegen ondernemingen die slechts als doel "het profijt" hebben, zonder enige waardering voor de produkten die men fabriceert, noch zonder aandacht voor het 'waarom' van deze produkten..."een wereld die wordt bestuurd in functie van het genot van de sterken, en niet in functie van de minstbedeelden, is noodzakelijkerwijze gedoemd tot haat en tot oorlog" (Abbé Pierre - Parijs).

Daar waar wij ons bevinden, wij Familie Zonder Grenzen, worden wij in het bijzonder, aangeropen door onze roeping als adoptiehaard, om de liefde te beleven op zo'n wijde en universele manier, niet alleen in onze eigen families, maar ook buiten onze grenzen, onze regio's, onze landen... Wij worden uitgenodigd om echt solidair te zijn met de armen, om te delen, om hulp te geven... En daarvoor, hebben wij een Meester nodig, een Guru, en de beste die ik jullie kan aanraden, is natuurlijk Jezus zelf, de Zoon van God, die niet gearzeld heeft om onze broeder te worden, teneinde ons leven te delen. Laten wij Hem bekijken in het Evangelie: zijn houding t.o.v. de armen, t.o.v. rijkdom, t.o.v. gerecht. Mogen wij deze Jezus lang bekijken, deze Jezus van de armen, uit de Stal, tot aan zijn totale kleinering op het Kruis. Weldra, is het de Heilige

Week, ...Drie dagen anders dan gewoonlijk! Waar is de tijd dat iedereen een poosje stilstond en ophield met werken, op Goede Vrijdag, om 3 uur in de namiddag? tenzij misschien in India, waar Goede Vrijdag een feestdag is, en de Kristenen zich in het zwart of wit kleden, uit rouw voor Jezus die pas overleden is...Bij ons, worden deze heilige dagen meer en meer als "gewone" dagen beschouwd. Daar, waar een bijkomende verlofdag voorkomt, wordt het file rijden op de wegen, en is het risico voor ongevallen zéér groot. Hoe kunnen wij ons Kristenen noemen, indien wij op deze dagen niet méér vurigheid aan de dag leggen? de Eucharistie, het Kruis, de Verrijzenis: hoe kunnen wij ons geloof spijsen, tijdens het hele jaar, en op wat kunnen we ons geloof baseren, als we niet van deze enkele dagen gebruik maken om de onmetelijke mysteries van de Liefde van Jezus te beleven, Hij die ons vraagt Hem te erkennen als Redder (Palmzondag), die Zich als voedsel aan ons geeft (Witte Donderdag), die naar de Kalvarieberg gaat (Goede Vrijdag), en die uit het graf opstaat (Pasen). Deze drie dagen hebben de bestemming van de mensheid verandert; tot de dood veroordeeld, wordt ze nu opgeroepen tot het LEVEN. Laat ons even nadenken en deze essentiële gebeurtenissen in beschouwing nemen, laat ons VANDAAG dit leven dat zij dragen ontvangen en aktualiseren. Het is in de Kerk dat zij hun werkelijke Boodschap zullen vrijgeven, indien wij werkelijk, zoveel mogelijk, deelnemen aan de Eucharistie viering. Velen zeggen: "Wij zijn gelovig, maar wij gaan niet naar de Mis"...ik twijfel er niet aan dat velen oprecht zijn, en ik heb inderdaad kunnen ondervinden dat zij in hun doen en laten deze nieuweboodschap van Christus uitdrukken. Vandaag, echter, stuur ik jullie, met dezelfde oprechtheid en vertrouwen, deze uitnodiging: "om het geloof dat het leven verandert, te spijsen, hebben wij mekaar nodig." Laat ons samen leven, in de Kerk, en laat ons samen de komende feesten vieren...vroeger zei men: houdt jullie Pasen!

Ik wens jullie allen, uit ganser harte, een Zalig Paasfeest.

Zuster ANANDI

*Zalig Pasen
Joyeuses Pâques*

I N D I A, DOOR DE OGEN VAN EEN KIND (3)
--

Uit het Tijdschrift "The Illustrated Weekly of India"

WILSON 12 jaar - Zoon van een taxichauffeur

"TO BE OR NOT TO BE"?

Soldaat, piloot, dokter, wetenschappelijke, priester? Ik heb geen flauw idee. Ik heb zoveel keus, en voor het ogenblik lijkt alles me even belangrijk. Drie jaar geleden ben ik bij de misdienaars toegetreden, dit heeft van mij een rechtschapen jongen gemaakt. Eerst moesten ze mij niet, ik was te mager, de miskleren pasten niet, ze waren te groot. Enkele maanden later, ik was gegroeid, werd ik toch aanvaard. Ik heb er geleerd wat godsdienst is, wat geloof is, wat de priester moet doen. Ik ga gaarne om met de andere misdienaars wij veranderen van gedachten, dit schept een gevoel van aanhorigheid, van vriendschap. Ik heb ook geleerd hoe anderen kunnen lijden.

Jaar ná jaar, bij het veranderen van klas, krijg ik andere gedachten. Ik weet dat op een bepaalde dag, ik mijn eigen leven zal moeten kiezen. Dit jaar, werk ik hard om een tweede plaats te bemachtigen. Waarom niet de éérste plaats? Wel, ik weet dat ik het aankan, maar mijn vrienden zouden jaloers worden. Ik zou het best kunnen verdragen, maar het zou mama pijn doen. Ik was de 8ste in de zesde. Nu ben ik klasmonitor, en mijn vrienden beweren dat ik zeer streng ben.

Ik bezit een paar goede vrienden; Zij proberen steeds te helpen, indien mogelijk en ik bewijs hen ook vaak diensten. Mijn land interesseert mij. Wanneer ik aan de Punjab denk, zeg ik tegen mezelf, de terroristen mogen niet aan de macht komen: vele onschuldigen zouden sterven, zoals in Sri Lanka. Toch weet ik niet veel over Sri Lanka. Rajiv Gandhi, onze Premier, is een zacht mens. Ik denk dat hij het land goed zou leiden, moest hij de verkiezingen winnen.

Ik hou van Indische films, vooral die van Amitabh Bachchan. Ik zou graag naar het leger gaan en soldaat worden om mijn land te dienen. Ik kan ook priester worden, maar de roeping zou op het goede moment moeten komen.

Ik zou de volgende raad willen geven aan de andere kinderen, wees goed en help diegenen die in nood zijn, dien en deel. Vergeet nooit je moeder die je liefheeft. Het is dank zij haar goede raad en de opvoeding die we van haar krijgen dat we goede mensen worden.

De Kerk maakt deel uit van de Noronha. Zij leven in een van de "slums" in de westelijke voorsteden van Bombay. Het leven is niet gemakkelijk. Pascal Noronha werkte eerst als keukenknecht in een hotel. Later werd hij taxichauffeur. Het werd een moeilijke strijd om zijn familie te voeden en te kleden met de schamele inkomsten van een zware dag werk. Om dit alles nog te verwickelen, was WILSON een ziekelijk kind. Zijn moeder kreeg het geel wanneer zij in verwachting was, en de medische onkosten hadden zwaar doorgeweegd op de reeds beperkte inkomsten. Vandaag echter, is WILSON een jongen die kerngezond is. Celina NORONHA zegt: moest God ons niet geholpen hebben, WILSON zou hier niet zijn. Recentelijk, verliet Pascal NORONHA zijn werk om een job te zoeken in de Golf. Alleen, twee kinderen opvoeden is niet makkelijk, doch Celina NORONHA klaagt niet. Heel dikwijls worden kinderen die opgroeien in de "slums" gangsters. Dit is het geval niet met mijn zoon, zegt de moeder fier. WILSON is thuis rustig, maar ik wil wel geloven dat hij op school meer rumoerig is. WILSON neemt zijn werk als misdienaar zéér ernstig, ook op school is hij serieus. Hij is weinig geïnteresseerd in sport - alhoewel hij de regels van elke sport kent. Studeren doet hij enorm veel. De examens staan voor de deur, daarom wordt hij niet graag gestoord, zelfs om te eten. De school heeft de totale prioriteit!

Misdienaar zijn, is van tijdelijke aard, zegt zijn moeder, hij is te jong om te weten wat hij later zal doen. Wij hebben evenmin een gedacht hierover.

Hij moet zelf kunnen beslissen. Hij moet zijn leven maken.

Ondanks de moeilijkheden van het dagelijks leven, hebben de NORONHA hun kinderen de wens gegeven hun land te dienen. VEENA die acht jaar is, droomt om verpleegster te worden, teneinde zieken en noodlijdenden te helpen.

Vertaling van een brief gericht aan F.Z.G.

"DOCHTERS V/H KRUIS"
Provincie van Calcutta

Kidderpore, 5 december 1990

Waarde Heer MARTIN,

Heel veel dank voor uw check voor Rp. 48.571,42 (=BF 85.000) die gisteren toekwam. Wij zijn nogmaals F.Z.G. dankbaarvoor de hulp via het peterschap voor verschillende van onze kinderen. Recente veranderingen in ons land en in de wereld, hebben een spektakulaire prijsverhoging veroorzaakt, die de dagelijkse levenskost en het onderwijs beïnvloeden.

De som die voor onze kinderen mochten ontvangen is een ware zegen. Ik hoop dat elk kind hiervan gebruikt maakt om zijn weg in het leven te maken. Zonder hulp zou voor velen onderwijs genieten ondenkbaar zijn. De gebeurtenissen in de Golf en de petroleumkrisis hebben nefaste gevolgen gehad op alle produkten.

Bedankt dat jullie aan SARITA hebben gedacht (*) Ik stuur U een foto van haar. Ik zal jullie het ontvangstbewijs spoedig toezenden. SARITA voelt zich al beter, en de artsen controleren haar ziekte toch beter. Zij is uit de kliniek ontslagen en bevindt zich nu met ons te Kidderpore, daar kunnen de dokters uit Calcutta haar toestand beter opvolgen en haar verzorgen. zij heeft 2 dagen geleden opnieuw chemotherapie ondergaan, en de volgende is voorzien voor 26 december e.k. Toch blijft zij opmerkelijk blij en vol vertrouwen. Wel heeft zij veel van haar mooie zwarte haren verloren.

Wij vragen jullie, alsook de leden van de Vereniging, ons niet te vergeten in jullie gebeden.

In het begin van het volgend jaar, zullen wij een nieuwe Stichting oprichten in de bergen voorbij Kalimpong. Mirik ligt heel hoog in de bergen en dient een oude Lepcha gemeenschap. De kinderen zijn er zeer arm, ons werk zal er in bestaan, de school en de parochie te helpen. Deze laatste bestaat uit een aantal verspreide kleinere dorpen, gelegen in het gebergte.

Zuster MARGARET

(*) zie ons nummer n°26 - december 1990 "Hulpkreet"

wij ontvingen eveneens brieven van Monseigneur GALLI-BALI, Bisschop van GUNTUR, dd. 16 november 1990 en 20 februari 1991. Hij dankt F.Z.G. voor de som van BF. 85.000 die zal besteed worden aan de heropbouw van de scholen die door de wervelstorm werden verwoest. (zie ons n°25 van september 1990).

NIEUWS VAN ONZE GROTE FAMILIE

Geboorte: MATHILDE, op 14 december 1990 tot vreugde van haar GROTE Broers en Zusters, MANJULA - SIMON PIERRE en VIOLAINE, bij onze vrienden Chantal en Thierry SCLIPPEUX

AANKOMST: Delphine GILON en haar ouders Annick en GEORGES hebben kleine broer REMY verwelkomd - hij werd geboren op 28 september 1990 te Colombo (Sri-Lanka)

CAMILLE, geboren op 14 december 1990, kreeg twee grote broers, nl. NICOLAS en BENJAMIN, bij onze vrienden Nonette en Bernard LISBOURG

de kleine CLAUDE is vroeger dan verwacht bij zijn ouders Marie-Paule en Pierre SILLARD toegekomen

Wij delen in de vreugde van deze gezinnen!

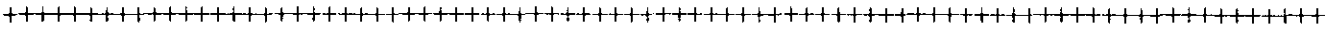
Overlijden: verlieten ons voor het Huis van de Vader:

Mevrouw VAN DEN EYNDE-LEITANY (op 18 feb 1991) op 54 jaar, moeder van STEVENS (S.C.H.)

Mijnheer PORZENHEIM (op 20 jan 1991) grootvader van Anthony Porzenheim (S.C.H.)

Mijnheer A. BAWIN (op 21 januari 1991) op 91 jaar, vader van onze Beheerder.

Mijnheer K.L. KAPOOR, Advokaat et vriend van S.C.H. te Andheri Meester KAPOOR overleed op 17 jan 1991 - hij was belast met de adopties uit S.C.H. sinds 1966.

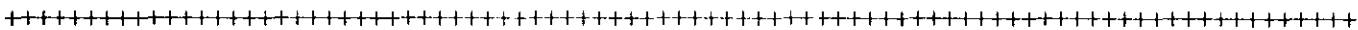
DIVERSEN

Aankondiging: Broeder ROBERT, uit Jesu-Ashram te Matigara, wordt verwacht in België, tijdens de maand mei. Na meer gegevens, zullen wij contact opnemen met onze Matigara families en iets te Zaventem organiseren: ontvangst door een max. aantal kinderen een ontmoetingsnamiddag

Resultaat van de "vragenlijst-opinieonderzoek" is eerder teleurstellend. Slechts 41 vragenlijsten op de 440 werden teruggestuurd - dus zeer gelimiteerd antwoord, ook ontvingen we slechts 19 antwoorden van boven de 12 jaar (behorend tot 12 families).

Onze Voorzitster en onze Vice-Voorzitter zullen op 20 maart ontvangen worden door Z.E. de Heer Ambassadeur van India in België. Misschien zullen zij méér gegevens kunnen bekomen m.b.t; de politiek in verband met internationale adoptie van Indische kinderen.

Op 23 maart e.k. komen onze Psychologen en Sociaal-Assistenten bijeen op de Zetel te Vaux-sous-Chèvremont.

PERSUITSREKSEL

Er werd gekonstateerd, dat bij adoptie, het kind vaak in het gezin wordt opgenomen, alvorens de volledige adoptieprocedure rond is. Op het ogenblik van aankomst is dan ook verlor gewenst.

Tegenwoordig wordt een adoptieverlof van drie dagen toegestaan.

Deze drie betaalde afwezigheidsdagen worden, met vrije keuze door de werknemer genomen en de maand die volgt op de afsluiting van het kind in de bevolkingsregisters van de gemeente, waar het verblijft, als lid van het gezin.

In de praktijk, legt de werknemer, op vraag van zijn werkgever, het bewijs van deze inschrijving voor.

Deze maatregel, van kracht sinds 16 februari 1991, werd aldus als Koninklijk Besluit in het "Staatsblad" van 16 februari gepubliceerd.

GEDICHT VAN ONZE "GROTEN" (=MEISJES) - Le Cauchemar (De Nachmerrie) - Moi
(1k)

LE CAUCHEMAR

Quand je m'endors dans mon lit le soir,
Et que maman me dit "bonsoir"
Je suis déjà dans un sommeil profond
Elle me regarde et me caresse le front
Qui lui ne dépasse que des couvertures

Quand soudain j'arrive dans le lieu mystère
Et que je commence des actes impairs
Je me réveille d'un sursaut rapide
Cause de cette caresse fragile

C'est une voix affectueuse qui me parle
En me disant que ce n'est qu'un cauchemar
Alors maman me dit de mieux dormir
Car, tôt demain, je dois partir.

Marina COZIER

MOI

Enfin petit enfant couleur de pain d'épices
Tu es arrivé chez nous comme un astre d'or
Mes yeux attendris contemplant ton petit corps
Chétif, tu te blottis dans mes bras avec délices

Ton tout premier sourire me réchauffait le coeur
Depuis de longs mois je préparais ta venue
Ta petite frimousse nous a tous émus
Tu es la bienvenue chez nous petite soeur

Un noeud rouge ornait tes cheveux couleur
d'ébène
Au front tu portais le tika porte bonheur
Et nous voilà récompensés de toutes nos peines

Je te serrais très fort contre mon petit coeur
Tes premiers gazouillis nous tenaient en haleine
Ahl qu'il est bon de sentir ta douce chaleur !

Marjorie CHRISTEN

Uit de pers, een aktueel werk over adoptie - geschreven door een adoptie gezin. Dit boek, dat eerder als praktische gids kan fungeren, beantwoordt, naar het schijnt, de 150 vragen-antwoorden die deelmaken van elk adoptieproject. De titel is: "ADOPTIE in VRAGEN".

Ik geef ^{toe} het boek niet gelezen te hebben, en ik heb zeker niet de bedoeling het te kopen, 890 BF voor 250 blzn. Dit lijkt me tamelijk duur voor een werk samengesteld door adoptieouders, die eerder, een aantal vragen ter overweging voorleggen aan adoptieouders of kandidaat adoptieouders die zich voorbereiden deze ondervinding mee te maken, die ook de schrijvers hebben meegemaakt...

Toch twijfel ik niet dat dit schrijven, waarschijnlijk goed opgesteld, een aantal fasen zou kunnen verduidelijken: voor, tijdens en na het adoptieproces. Raad zoals de auteurs, Thérèse en Robert HENKES-ROUSSE (psychotherapeut + arts) kan ik moeilijk geven, gezien hun bevoegdheid. Ik kan echter niet nalaten zéér kritisch te staan tegenover de volgende tekst, die deel uitmaakt v.d. publicitaire lancering van het boek en in de pers verschenen is, nl.

-Aan de volgende vragen waar de auteurs van dit boek een antwoord proberen te geven; "het adoptiekind is van niemand, dus van iedereen; daardoor ondergaat het vele invloeden".

-Er zijn dus valschrikken te verijdelen, klippen te vermijden. Zoals bvb. de verschrikkelijke val waarin de adoptieouders zo dikwijls dreigen te verdwijnen: "het zich voorstellen dat alles kan gewist worden, en het overwegen dat men een adoptiekind niet zou kunnen hebben zoals een echt biologisch kind".

Ik had graag geweten wat een opiniepeiling onder onze 400 F.Z.G. gezinnen zou opleveren. Ik twijfel ten sterkste dat deze opinie in de richting zou gaan van de beweringen van de schrijvers. Zij die zulke zaken drukken en verspreiden, zouden moeten eerst denken aan de mogelijke stoornissen en de snarten die adoptiekinderen zouden kunnen ondergaan, vooral dan zij die in hun puberteitsperiode zijn.

Wat ons betreft, Ik durf te beweren, dat mijn echtgenote en mijzelf denken dat onze dochter "niet van iedereen is, en van niemand", maar wel van ons is, en dat wij haar liefhebben zoals wij onze biologische kinderen liefhebben. Wij zouden het pijnlijken ontgoocheld zijn, moest de meerderheid van onze adoptieouders niet van dezelfde mening zijn.

A. BAWIN

BIBLIOGRAFIE : "Papa, Maman, dites-moi pour de vrai " (Papa, Mama, zeg het mij eens echt) uitgegeven door Albin Michel.

DANK aan allen die ons helpen - of voorstellen ons te helpen, om fondsen bijeen te krijgen, die ons zouden moeten toelaten aan de velen hulpoproepen te kunnen voldoen, die ons door onze Indische vrienden toegezonden zijn.

+++++

